

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 551

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 iulie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 329 din 24 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal	2-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.417. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind constituirea Catalogului național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România	6-13
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
36. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind stabilirea modalității de determinare anuală a nivelului stocului minim de gaze naturale pentru titularii licențelor de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 329**

din 24 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 59.008/301/2014 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.071D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal părțile Constantin Badea și Iulian Voicu, precum și partea Adrian Petrică, asistată de avocat Florența Beatrice Dan, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului părții Adrian Petrică, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Celelalte părți prezente arată că sunt de acord cu soluția de admitere.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 59.008/301/2014, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea mai multor infracțiuni aflate în concurs, dintre care unele au fost comise anterior datei de 1 februarie 2014, iar altele după intrarea în vigoare a noului Cod penal.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța de judecată, autoare a excepției, susține, în esență, că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitor la

principiul legalității pedepsei, respectiv ale art. 11 alin. (2), conform căruia „*tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”, și ale art. 20 referitor la prioritatea tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 7 referitor la principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că norma de drept penal, în temeiul principiilor stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, trebuie să aibă caracter accesibil și previzibil. Apreciază că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal nu îndeplinesc aceste cerințe, instituind un „caracter suprapenal al pedepsei”, din moment ce sporul prevăzut de dispozițiile de lege criticate, „mai ales în condițiile stărilor de agravare a pedepsei, poate depăși de mai multe ori cuantumul maxim legal al pedepsei”. Consideră că „acest spor are caracter de pedeapsă principală suplimentară pentru aceleași fapte, și nu de spor, care, prin definiție lingvistică și caracter logico-juridic, nu poate depăși o fracție de 1/2 din pedeapsă”, în acest mod, ajungându-se la pedepse neexecutabile sau care depășesc chiar maximul general al pedepsei închisorii.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal nu contravin principiului legalității pedepsei. Astfel, arată că există o marjă de apreciere a instanței de judecată, în funcție de care cuantumul sporului variază, acesta depinzând de pedeapsa aplicată în respectiva cauză penală.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal sunt constituționale, neaducând atingere principiului constituțional potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii. Apreciază că sistemul cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix este mai potrivit cu nevoile de apărare a societății față de fenomenul infracțional aflat în expansiune.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, care au următorul cuprins: „În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: [...] b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, instanța de judecată, autoare a excepției, invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei, respectiv ale art. 11 alin. (2), conform căruia „tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”, și ale art. 20 referitor la prioritatea tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 7 referitor la principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, reținând că actualul Cod penal reglementează un regim juridic de sancționare a celor două forme de concurs de infracțiuni, real și formal — cât privește persoana fizică, infractor major —, în cadrul căruia se pot observa o pluralitate de sisteme de sancționare, cu modificări substanțiale față de concepția Codului penal din 1969. Astfel, art. 39 alin. (1) din Codul penal instituie sancționarea concursului de infracțiuni potrivit sistemului absorbției, când s-au stabilit pedeapsa cu detențiunea pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoarea sau amenda [lit. a)], sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix, în cazul în care pentru infracțiunile concurente s-au aplicat numai pedepse cu închisoarea sau numai pedepse cu amenda [lit. b) și c)], sistemului cumulului aritmetic între pedeapsa închisorii și pedeapsa amenzii, când au fost aplicate ambele tipuri de sancțiuni [lit. d)] și un sistem mixt, al cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix combinat cu sistemul cumulului aritmetic, atunci când s-au stabilit mai multe pedepse de specie diferită — închisoare și amenda [lit. e)]. Atunci când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoarea, dacă prin adăugare la pedeapsa cea mai mare a sporului de o treime din totalul celorlalte pedepse cu închisoarea stabilite s-ar depăși cu 10 ani sau mai mult maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile concurente pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 de ani sau mai mare, se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață [art. 39 alin. (2) din Codul penal]. Curtea a observat că, anterior, sancționarea concursului de infracțiuni era reglementată în dispozițiile art. 34 din Codul penal din 1969, pentru persoana fizică, inclusiv pentru infractorul minor, fiind consacrat, ca tratament juridic al concursului de infracțiuni, sistemul cumulului juridic cu spor facultativ și variabil, pedeapsa cea mai grea care

se aplica în cazul concursului de infracțiuni sau amenda cea mai mare — în cazul în care pentru infracțiunile concurente s-au stabilit numai amenzi, putând fi sporită de instanță la maximum special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea care a atras cea pedeapsă, cu posibilitatea aplicării și a unui spor special de până la 5 ani, în cazul în care instanța considera că pedeapsa cea mai grea, sporită până la maximum ei special, nu ar fi îndeplătoare pentru asigurarea unei sancționări corespunzătoare a concursului de infracțiuni. Agravarea pedepsei avea caracter excepțional, de vreme ce, potrivit Codului penal din 1969, sistemul cumulului juridic nu se aplica necondiționat și în mod absolut în toate cazurile, instanța având posibilitatea să facă abstracție de posibilitatea adăugării unui spor și să se limiteze la aplicarea sistemului absorbției, ca tratament juridic al concursului de infracțiuni. Așadar, sporirea pedepsei celei mai grele sau a amenzii celei mai mari nu era obligatorie, ci facultativă, instanța având opțiunea să aplice sporul numai atunci când considera că acesta era necesar pentru atingerea scopului pedepsei ori, dimpotrivă, să renunțe la sporirea pedepsei, în special atunci când cealaltă infracțiune concurentă era o infracțiune care prezenta un pericol social redus. În aceste condiții, Curtea a constatat că, potrivit Codului penal din 1969, adăugarea sporului era lăsată la aprecierea instanței atât sub raportul necesității, cât și cu privire la cuantumul său, în limita fixată de lege, instanța având în vedere gradul de pericol social al infracțiunilor concurente, rezultat din toate datele și împrejurările obiective și subiective ale acestora, posibilitatea instanței de a spori pedeapsa cea mai grea, în două trepte, asigurând condițiile unei individualizări corespunzătoare a pedepsei rezultante, în cazul concursului de infracțiuni (paragrafele 18—20).

15. Cu titlu de principiu, prin decizia mai sus menționată, Curtea a reținut că operațiunea de determinare concretă a pedepsei în cazul concursului de infracțiuni parcurge două etape, în prima etapă având loc stabilirea pedepsei pentru fiecare infracțiune concurentă în parte, ca și cum ar fi singură, folosind în acest scop criteriile generale de individualizare a pedepsei și, eventual, criteriile speciale, respectiv cauzele generale de agravare sau de atenuare a pedepsei. În cea de-a doua etapă se aplică pedeapsa pe care infractorul urmează să o execute pentru toate infracțiunile, așadar pedeapsa rezultantă sau pedeapsa de ansamblu. Atât art. 34 din Codul penal din 1969, cât și art. 39 din actualul Cod penal deosebesc operațiunea de stabilire a pedepsei pentru fiecare dintre infracțiunile săvârșite de aceea a aplicării pedepsei ce urmează a fi executată și care reprezintă sancțiunea pentru toate infracțiunile aflate în concurs. În prima etapă, prin stabilirea pedepsei pentru fiecare dintre infracțiunile săvârșite, instanța judecătorească realizează o individualizare a răspunderii penale pentru o singură infracțiune care se află în pluralitatea de infracțiuni săvârșite de infractor, făcându-se abstracție de existența celorlalte infracțiuni, fiecare infracțiune păstrându-și gradul său de pericol social, această primă etapă fiind normată în mod identic în ambele coduri penale. În cea de-a doua etapă — aplicarea pedepsei, potrivit Codului penal din 1969, aceeași instanță apreciază cu privire la ansamblul activității infracționale a infractorului, dând spre executare o pedeapsă pentru întreg ansamblul, pedeapsă ce reflectă pericolul social ce reiese din comiterea infracțiunilor concurente. Concursul de infracțiuni, ca formă a pluralității de infracțiuni, este așadar o situație de fapt ce îl privește pe infractor și demonstrează, de regulă, un grad de

pericol social mărit pe care îl prezintă infractorul. Această a doua etapă în procesul de individualizare a pedepsei în cazul concursului de infracțiuni se desfășoară, în prezent, după regulile instituite de dispozițiile art. 39 alin. (1) și (2) din Codul penal, care prevăd două momente ce trebuie parcurse până la aplicarea pedepsei rezultante, respectiv aplicarea pedepsei celei mai grele dintre cele stabilite pentru infracțiunile concurente și adăugarea sporului fix, obligatoriu. Curtea a reținut că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din actualul Cod penal, criticate de către autorul excepției, reglementează în materia sancționării concursului de infracțiuni săvârșite de persoana fizică, infractor major, pentru ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, stabilind tratamentul penal al concursului de infracțiuni prin aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix. Așadar, potrivit prevederilor precitate, dacă pentru infracțiunile concurente s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se va aplica pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite. În context, Curtea a reținut că o limitare cu privire la cuantumul pedepsei rezultante ce urmează a fi executată se face prin dispozițiile art. 60 din Codul penal, aceasta neputând fi mai mare de 30 de ani de închisoare (paragrafele 21—24).

16. Potrivit celor reținute de Curte prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, în actualul Cod penal, legiuitorul român are o orientare mai degrabă preventivă decât represivă, de vreme ce a optat pentru reducerea limitelor speciale de pedeapsă pentru mai multe infracțiuni, concomitent cu înăsprirea tratamentului penal al pluralității de infracțiuni, în contextul în care critica principală a tendințelor legislative anterioare de majorare a limitelor maxime de pedeapsă, ca principal instrument de combatere a unor infracțiuni, a fost aceea că sistemul sancționator al vechiului Cod penal nu mai reflecta în mod corect sistemul valorilor sociale pe care legea penală este chemată să le protejeze. Astfel, în expunerea de motive la proiectul Legii privind Codul penal se arată că „soluția de dorit nu este deci o majorare dusă la absurd a limitelor de pedeapsă, care nu face altceva decât să nesocotească ierarhia valorilor sociale într-o societate democratică”. Pe de altă parte, legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere și instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, în condițiile în care, sub imperiul fostei reglementări, pluralitatea de infracțiuni, deși un indiciu important privind pericolozitatea sporită a infractorului, rămânea practic nesancționată, cauza de agravare fiind, în foarte multe situații, ignorată de instanțe în stabilirea pedepsei rezultante, din cauza faptului că sporul de pedeapsă prevăzut de lege avea un caracter facultativ. Așa încât noul Cod penal răspunde unei puternice exigențe sociale, de a reglementa mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional. Potrivit expunerii de motive la proiectul Legii privind Codul penal, „într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De aceea, limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială trebuie corelate cu dispozițiile părții generale, care vor permite o agravare proporțională a regimului sancționator prevăzut pentru pluralitatea de infracțiuni”. Așadar,

în cazul concursului de infracțiuni, pe lângă pedeapsa cea mai grea cu închisoarea — singura sancțiune aplicată, în mod obișnuit, de către instanțe sub legea veche, sub imperiul legii noi este obligatorie aplicarea unui spor egal cu o treime din totalul celorlalte pedepse (paragrafele 26—27).

17. De asemenea, Curtea a reținut, prin decizia citată anterior, că individualizarea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, legală — revine legiuitorului, care stabilește normativ pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal, prin fixarea unor limite minime și maxime ale fiecărei pedepse, care să corespundă în abstract importanței valorii sociale ocrotite, iar, pe de altă parte, judiciară — pe care o realizează judecătorul în cadrul limitelor stabilite de lege. Curtea a subliniat importanța individualizării legale a sancțiunilor de drept penal prin aceea că legiuitorul nu poate să confere judecătorului o libertate absolută în stabilirea pedepsei concrete, întrucât ar exista riscul unei interpretări și aplicări arbitrare a pedepsei. Pe de altă parte, Curtea a apreciat că, în reglementarea sancțiunilor de drept penal de către legiuitor, trebuie stabilit un echilibru între dreptul fundamental, care face obiectul limitării impuse de sancțiune, și valoarea socială a cărei protecție a determinat limitarea. Totodată, legiuitorul nu trebuie să îi ia judecătorului dreptul de a proceda la individualizarea judiciară prin stabilirea unor pedepse absolut determinate sau prin prevederea unor pedepse care, datorită aplicării lor automate, scapă oricărui control judiciar. Prin individualizarea legală, legiuitorul oferă judecătorului puterea de stabilire a pedepsei în cadrul anumitor limite predeterminate — minimul și maximum special al pedepsei, dar, totodată, îi oferă aceluiași judecător instrumentele care îi permit alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului. Curtea a constatat că, în prima etapă a operațiunii de determinare concretă a pedepsei, în cazul concursului de infracțiuni, judecătorul stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune concurentă în parte, ca și cum ar fi singură, folosind în acest scop criteriile generale de individualizare a pedepsei și, eventual, criteriile speciale, respectiv cauzele generale de agravare sau de atenuare a pedepsei. În această etapă, judecătorul realizează o individualizare a răspunderii penale pentru fiecare infracțiune care se află în pluralitatea de infracțiuni săvârșite de infractor, făcându-se abstracție de existența celorlalte infracțiuni, fiecare infracțiune păstrându-și gradul său de pericol social. Curtea reține așadar deplina independență a judecătorului în a proceda la individualizarea judiciară a sancțiunilor pentru fiecare dintre infracțiunile concurente. În cea de-a doua etapă, judecătorul identifică pedeapsa cea mai grea la care, potrivit prevederilor criticate, adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite. În acest mod, aplică pedeapsa pe care inculpatul urmează să o execute pentru toate infracțiunile, așadar pedeapsa rezultantă sau pedeapsa de ansamblu, pedeapsă ce trebuie să reflecte pericolul social care reiese din comiterea infracțiunilor concurente (paragrafele 38—40).

18. În concluzie, prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, Curtea a reținut că reglementarea tratamentului penal al concursului de infracțiuni, pentru ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, prin aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix, intră în atribuțiile organului legiuitor, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care,

realizând o individualizare legală a sancțiunilor în materie, apreciază, în concret, în funcție de o serie de criterii, printre care și frecvența fenomenului infracțional. Așa fiind, Curtea a reținut că, prin adoptarea noului regim juridic de sancționare a celor două forme de concurs de infracțiuni, real și formal — cât privește persoana fizică, infractor major —, reglementând mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere (paragraful 41).

19. În același sens este și Decizia nr. 210 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 13 iunie 2016. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile citate anterior, precum și considerentele care au fundamentat respectiva soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Astfel, pentru motivele mai sus arătate, Curtea apreciază ca fiind nefondată critica instanței de judecată, autoare a excepției, potrivit căreia dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal ar aduce atingere prevederilor art. 23 alin. (12) din Constituție, deoarece ar institui un „caracter suprapenal al pedepsei”, iar sporul prevăzut de acestea ar avea „caracter de pedeapsă principală suplimentară” pentru aceleași fapte, ajungându-se la pedepse care ar depăși maximul general al pedepsei închisorii.

21. De asemenea, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal ar încălca cerințele art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât textul de lege criticat îndeplinește cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 7 paragraful 1 din Convenție, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevede și principiul

potrivit căruia legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Totodată, Curtea de la Strasbourg a statuat că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*, paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 59.008/301/2014 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 3 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind constituirea Catalogului național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 164.442/ID din 4 iulie 2016 al Direcției politice și strategii în silvicultură, în temeiul art. 26 alin. (3) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă constituirea Catalogului național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România, denumit în continuare *Catalog*, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1, ca instrument de evidență și gestiune a pădurilor virgine și cvasivirgine, așa cum sunt definite în anexa la Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.397/2012 privind stabilirea criteriilor și indicatorilor de identificare a pădurilor virgine și cvasivirgine în România.

(2) Constituirea și actualizarea permanentă a Catalogului se fac de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(3) Catalogul se publică pe pagina de internet a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură în cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(4) Pentru suprafețele de pădure incluse în Catalog se vor respecta prevederile art. 97 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — (1) Pentru constituirea Catalogului structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură transmit autorității publice centrale care răspunde de silvicultură evidența suprafețelor de pădure încadrate în categoriile funcționale 1.5j — păduri virgine și 1.5o — păduri cvasivirgine, potrivit amenajamentelor silvice, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Suprafețele de pădure încadrate în categoriile funcționale prevăzute la alin. (1) se includ în Catalog de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în baza avizului favorabil al Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură.

Art. 3. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură include în Catalog și suprafețele de pădure care fac obiectul studiilor de fundamentare pentru includerea în Catalog, avizate de către Comisia tehnică de avizare pentru silvicultură și din amenajamentele silvice care se vor elabora.

(2) Modelul studiului de fundamentare pentru includerea în Catalogul național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România este prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Studiul de fundamentare pentru includerea în Catalog prevăzut la alin. (1) se realizează de către persoane fizice și juridice.

(4) În cazul persoanelor juridice elaboratoare ale studiului de fundamentare pentru includerea în Catalog, acestea trebuie să aibă personal atestat ca șef de proiect în amenajarea pădurilor sau ca expert care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor, denumit în continuare *expert CTAP*, precum și personal care să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) să aibă studii superioare cu o vechime de minimum 5 ani în domeniul științelor naturii — silvicultură, ecologie, biologie și să fie atestat în domeniul protecției mediului pentru evaluări de mediu;

b) să fie cercetător științific cu minimum gradul III în domeniul științelor naturii — silvicultură, ecologie, biologie;

c) să fie cadru didactic universitar cu specializări în domeniul silviculturii, ecologiei și/sau biologiei.

(5) În cazul persoanelor fizice elaboratoare ale studiului de fundamentare pentru includerea în Catalog prevăzut la alin. (1), acestea trebuie să facă dovada că au studii superioare în domeniul silviculturii și că îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) să fie atestate ca șef de proiect în amenajarea pădurilor sau ca expert CTAP;

b) să fie cercetător științific minimum gradul III;

c) să fie cadru didactic universitar.

(6) Structurile teritoriale de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pot solicita, pentru susținerea în cadrul Comisiei de avizare a studiilor de fundamentare pentru includerea în Catalog, participarea unui expert CTAP.

Art. 4. — (1) Studiile de fundamentare pentru includerea în Catalog se depun, în format original și în format electronic, la structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, anual, în perioada 1 martie — 30 septembrie, împreună cu documentele care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (4) și (5), după caz.

(2) Structurile teritoriale de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură notifică proprietarii și administratorii/prestatorii de servicii silvice, după caz, în maximum 5 zile lucrătoare de la primirea studiului de fundamentare pentru includerea în Catalog.

(3) În maximum 45 de zile de la înregistrarea studiului de fundamentare pentru includerea în Catalog, structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură verifică dacă studiul respectă Metodologia de lucru privind identificarea pădurilor virgine și cvasivirgine prevăzută în anexa nr. 3, iar în urma verificărilor emite avizul pentru studiul de fundamentare pentru includerea în Catalog, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 4.

(4) Avizarea studiului de fundamentare pentru includerea în Catalog se face de către o comisie, cu următoarea componență:

a) reprezentantul structurii teritoriale de specialitate al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) reprezentantul persoanei juridice sau persoana fizică elaboratoare a studiului de fundamentare;

c) administratorul sau, după caz, proprietarul fondului forestier care face obiectul studiului de fundamentare;

d) administratorul ariei protejate, dacă suprafața fondului forestier este inclusă într-o arie protejată.

(5) Verificarea studiului de fundamentare pentru includerea în Catalog se face cu participarea obligatorie a reprezentantului persoanei juridice sau a persoanei fizice care a întocmit studiul de fundamentare.

(6) Avizarea studiului de fundamentare pentru includerea în Catalog se va face în baza motivării comisiei prevăzute la alin. (4), prin procesul-verbal al acesteia.

(7) Studiile de fundamentare pentru includerea în Catalog întocmite fără respectarea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (4) și (5), care nu respectă structura prevăzută în anexa nr. 2 și care nu sunt depuse în perioada prevăzută la art. 4 alin. (1), se resping de structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 5. — Până la includerea în Catalog, în suprafețele de păduri care fac obiectul studiului de fundamentare pentru includerea în Catalog se interzice executarea lucrărilor silvotehnice, iar scoaterile definitive și ocupările temporare din fondul forestier național se fac pentru obiective de interes național sau care vizează siguranța sau securitatea națională, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 6. — (1) Studiul de fundamentare pentru includerea în Catalog se depune la structura teritorială de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 15 zile de la data avizării.

(2) Administratorul sau proprietarul este obligat să pună la dispoziția elaboratorului studiului de fundamentare descrierile parcelare și hărțile silvice din amenajamentele silvice pentru suprafața de pădure validată potrivit procesului-verbal al comisiei de avizare, persoanei/persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (4) și (5).

Art. 7. — (1) În maximum 10 zile de la data depunerii, studiul de fundamentare pentru includerea în Catalog se transmite Comisiei tehnice de avizare în silvicultură din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, de către structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Studiul se avizează în Comisia tehnică de avizare în silvicultură din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură în termen de cel mult 90 de zile de la data depunerii.

Art. 8. — (1) În pădurile care fac obiectul studiului „Inventarierea și strategia gestionării durabile și protejării pădurilor virgine din România — proiectul Pin-Matra/2001/018”, elaborat de Societatea Regală Olandeză de Conservare a Naturii în cooperare cu Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, lucrările silvotehnice se vor executa numai în baza avizului structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, care atestă faptul că arboretele nu îndeplinesc criteriile și indicatorii aprobați prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.397/2012, iar

scoaterile definitive și ocupările temporare din fondul forestier se fac pentru obiective de interes național sau care vizează siguranța sau securitatea națională, potrivit prevederilor legale în vigoare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) nu se emite aviz de către structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pentru lucrări de împăduriri și lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) sunt aplicabile pentru o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(4) Studiile de fundamentare pentru includerea în Catalog se pot realiza și pe suprafețele de pădure care nu fac obiectul studiului prevăzut la alin. (1).

Art. 9. — Unitățile specializate atestate să elaboreze amenajamente silvice sunt obligate să consulte Catalogul și să încadreze corespunzător în amenajament suprafețele de pădure din Catalog, potrivit prevederilor legale.

Art. 10. — (1) Suprafețele de pădure incluse în Catalog au regim strict de protecție, potrivit art. 26 alin. (3) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Excluderea unor suprafețe de pădure din Catalog se realizează numai din motive de siguranță și/sau securitate națională, potrivit prevederilor legale în vigoare.

(3) În vederea conservării structurii genetice a pădurilor incluse în Catalog, în subparcelele limitrofe pădurii se realizează lucrări de regenerare numai cu materiale forestiere de reproducere cu proveniență locală sau prin regenerare naturală.

(4) În pădurile incluse în Catalog, executarea oricăror lucrări silvice și/sau scoaterea definitivă și ocuparea temporară din fondul forestier se realizează în condițiile legii.

Art. 11. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură asigură desemnarea și instruirea personalului responsabil de aplicarea prevederilor prezentului ordin.

(2) Instruirea personalului prevăzut la alin. (1) se realizează sub coordonarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 12. — Pentru aplicarea prevederilor prezentului ordin, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură face publică, inclusiv pe site-ul propriu, baza de date cu atributele și fișele de descriere din studiul „Inventarierea și strategia gestionării durabile și protejării pădurilor virgine din România — proiectul Pin-Matra/2001/018”, elaborat de Societatea Regală Olandeză de Conservare a Naturii în cooperare cu Institutul de Cercetări și Amenajări.

Art. 13. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 14. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă art. 3 alin. (2) din Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.397/2012 privind stabilirea criteriilor și indicatorilor de identificare a pădurilor virgine și cvasivirgine în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 24 septembrie 2012.

Art. 15. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor

STUDIU DE FUNDAMENTARE
pentru includerea în Catalogul național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România a
pădurii/pădurilor

(.....)
denumirea

Întocmit

Locul și data

.....
.....

CAPITOLUL I

Denumire, proprietate, localizare

- 1.1. Denumire trup de pădure¹
- 1.2. Proprietar²
- 1.3. Administrator³
- 1.4. Localizare
 - 1.4.1. Localitatea cea mai apropiată, județ
 - 1.4.2. Element geografic din vecinătate⁴
- 1.5. Data finalizării evaluărilor pe teren

CAPITOLUL II

Naturalitate și mărime⁵2.1. Evidența aplicării amenajamentului⁶

Parcelă (ultimul amenajament)	1929	1950	2000
1a	Ac, Dob	Rc	Cp

2.2. Verificarea îndeplinirii criteriilor de identificare din Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.397/2012

Păduri virgine			Păduri cvasivirgine		
1 Naturalitatea	2 Mărime, limite		1 Naturalitatea	2 Mărime, limite	
1.1	2.1		1.1	2.1	
1.2	2.2		1.2	2.2	
1.3	2.3		1.3	2.3	
1.4	2.4		1.4	2.4	
1.5	2.5		1.5	2.5	
1.6			1.6		
1.7			1.7		
1.8			1.8		
1.9					

Trup de pădure ⁷ (denumirea)	Proprietar	Ocol silvic	UP	u.a.	Suprafața u.a.	Ponderea suprafețelor care nu corespund criteriului de naturalitate
					S (ha)	%

¹ Denumirea poate fi a unui reper geografic apropiat (de exemplu, o vale, un vârf, o localitate etc.). În cazul în care studiul se întocmește pentru mai multe trupuri de pădure, fiecare dintre acestea se vor regăsi separat, în fiecare dintre subcapitolele studiului.

² Va/Vor fi menționat/menționați proprietarul/prorietarii trupului/trupurilor de pădure care fac obiectul studiului.

³ Persoana juridică responsabilă de administrarea trupului/trupurilor de pădure, obiect al studiului.

⁴ Cel mai apropiat reper geografic existent pe hărțile turistice.

⁵ Îndeplinirea fiecărui criteriu din cele de mai sus va fi punctată cu un „X”, urmând ca la pct. 2 să fie menționată decizia finală (tot cu un „X”).

⁶ Lucrările vor fi codificate, de exemplu: Ac — produse accidentale, Ig — produse de igienă, Dob — produse din doborâturi, Im — împăduriri, Cp — completări, Dsa — descopleșiri, Rc — rărituri, Rs — rezinaj.

⁷ Evaluarea estimativă a suprafețelor care nu corespund criteriului de naturalitate se va raporta într-o hartă tematică distinctă.

2.3. Verdict final

Pădure virgină
Pădure cvasivirgină

CAPITOLUL III
Hartă și elemente cartografice

3.1. Tipul de fișier GIS utilizat⁸

.shp .kmz

3.2. Baza de date geospațială⁹

Proprietarul	Trupul (nume)	Județul	Ocolul silvic	Unitatea de producție	Unitatea amenajistică	Suprafața	Tipul de pădure
--------------	---------------	---------	---------------	-----------------------	-----------------------	-----------	-----------------

3.3. Cartuș hartă

Numele și prenumele (persoana care a realizat harta)	Ocolul Silvic ... UP.. Județul
	Suprafață trup (1): ... ha
	...
	Data ...

3.4. Caracteristici ale bornelor silvice¹⁰

Nr. bornei	Detalii
1.	
2.	
3.	

CAPITOLUL IV

Alte caracteristici ale trupurilor de pădure

4.1. Date amenajament¹¹4.2. Elemente deosebite observate/cunoscute¹²4.3. Arhivă foto¹³1. Imagine 1 — Titlu 1¹⁴

2. Imagine 2 — Titlu 2

3. Imagine 3 — Titlu 3

4. Imagine 4 — Titlu 4

⁸ Se va bifa după extensie formatul utilizat cu un „X”. Sistemul de proiecție utilizat la realizarea hărților va fi Stereo70. Harta se va realiza (digitiza) la nivel de parcelă unitate amenajistică, pe baza hărții amenajistice (a unității de producție).

⁹ Tabelul cu atribute atașat poligoanelor parcelelor va conține informațiile din tabelul de la pct. 3.2.

¹⁰ În cazul în care harta detaliată nu este disponibilă, se vor indica minimum 3 borne silvice pentru fiecare trup identificat, cu detaliile aferente.

¹¹ Se vor anexa în fotocopie datele din amenajament corespunzătoare (descrierea parcellară, datele arboret).

¹² Specii rare, arbori cu diametre/înălțimi impresionante.

¹³ Minimum 4 fotografii pentru fiecare trup de pădure.

¹⁴ Titlul va descrie ceea ce reprezintă fotografia.

Anexe

Anexa 1. Curriculum vitae specialist (incl. diploma doveditoare)

Anexa 2. Dovada notificării proprietarului

Anexa 3. Răspunsul primit de la proprietar

Anexa 4. Dovada notificării administratorului

Anexa 5. Răspunsul primit de la administrator

Anexa 6. Date amenajistice (descriere parcellară, date arboret)

METODOLOGIE DE LUCRU

privind identificarea pădurilor virgine și cvasivirgine

Etapa 1. Constituirea trupurilor de pădure distincte

a) Pădurile supuse evaluării se vor constitui și delimita în trupuri compacte ale căror limite să respecte prevederile Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 3.397/2012 privind stabilirea criteriilor și indicatorilor de identificare a pădurilor virgine și cvasivirgine în România.

b) Limitele naturale nu trebuie să se suprapună în mod obligatoriu cu limitele parcelare, fiind considerate de asemenea: culmi, văi și pâraie secundare, linii de rupere a pantei, respectiv limite artificiale precum: drumuri permanente, culoare pentru linii de înaltă tensiune sau alte utilități; limite parcelare deschise; căi ferate etc.

c) În cadrul fiecărui trup de pădure se identifică fiecare parcelă și subparcelă în cadrul unităților de producție/ocoale silvice.

d) Trupurile de pădure care nu respectă cerințele minime privind mărimea suprafeței se exclud (indicatorul 2.1).

e) În aplicarea indicatorilor 2.2 și 2.3 se includ și părți de unități amenajistice delimitate prin limite artificiale doar dacă distanța minimă dintre două puncte opuse de limită a trupului de pădure, din care cel puțin unul este pe limita artificială, nu scade sub 200 m. Această regulă nu se aplică parcelelor amenajistice considerate ca întreg, respectiv ecosistemelor rare și de mare interes ecologic. (Această regulă se aplică numai dacă și acolo unde delimitarea se face prin limite artificiale.)

f) Pădurile care nu îndeplinesc condițiile de suprafață nu se includ în următoarea etapă de identificare.

Etapa 2. Analiza preliminară

a) În această etapă se urmărește identificarea, prin metode specifice de birou, a suprafețelor afectate de intervenții antropice și care nu îndeplinesc criteriile de naturalitate și în consecință excluderea documentată a acestora din etapa următoare. Trupurile constituite în etapa 1 se analizează utilizând imagini satelitare sau ortofotoplanuri puse la dispoziție de către executantul studiului. (e.g. Google Maps, Bing Maps etc.).

b) Pentru evaluarea indicatorilor 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, respectiv 1.6, se analizează descrierile parcelare, respectiv evidența aplicării amenajamentelor în vigoare și a amenajamentelor precedente (în funcție de datele disponibile).

c) În aplicarea indicatorului 1.4, numărul arborilor recoltați se raportează la suprafața parcursă efectiv cu lucrări, incluzându-se și părți de unități amenajistice.

d) Suprafețele care nu au îndeplinit condițiile de naturalitate (criteriul 1) din cauza activităților antropice se exclud din următoarea etapă de identificare cu luarea în considerare a condițiilor prevăzute în indicatorul 2.4.

e) Pentru indicatorul 2.4, evaluarea se va realiza luând în considerare suprafețele efectiv afectate de activități antropice cumulate și raportate la suprafața trupului evaluat și nu pe unități amenajistice ca întreg.

Etapa 3. Reconfigurarea trupurilor

a) Pădurile care, în urma analizei preliminare rezultă că îndeplinesc potențial criteriul de naturalitate se vor reconfigura în trupuri compacte cu respectarea criteriului 2 (i.e. mărimea suprafeței și limite).

b) Trupurile de pădure care nu îndeplinesc condițiile de structură și mărime (criteriul 2) vor fi eliminate din următoarea etapă de identificare.

c) Pentru trupurile reconfigurate se va evalua respectarea indicatorului 2.2 — în acest sens se vor considera prevederile etapei 1 lit. e).

Etapa 4. Evaluarea finală pe teren

Evaluarea în teren presupune analiza îndeplinirii criteriilor și indicatorilor stabiliți prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.397/2012.

a) Se vor parcurge integral trupurile potențial rezultate în urma evaluărilor parcurse în etapele 1—3, pentru verificarea îndeplinirii criteriilor și indicatorilor ce definesc pădurile virgine și cvasivirgine.

b) Pentru evaluarea îndeplinirii indicatorului 1.3 este necesară prezența arborilor ce prezintă semne de declin fiziologic determinat de vârsta înaintată. Se pot efectua, după caz, măsurători privind elementele taxatorice corelate cu informații dendrocronologice, ținând cont de condițiile staționale și compoziția speciilor.

c) În evaluarea îndeplinirii indicatorului 1.5 este necesară existența lemnului mort la sol cu dimensiuni maxime corelate cu caracteristicile structurale, respectiv dimensionale a arboretelor, inclusiv în stadii finale de descompunere.

d) Faze lemn mort:

1. lemn proaspăt (celulele cambiale pot fi încă vii);
2. lemn mort tare;
3. degradare incipientă (cuțitul pătrunde ușor > 1 cm când este înfipt paralel cu fibra lemnoasă);
4. degradare avansată, lemn moale (cuțitul pătrunde ușor > 1 cm, chiar și atunci când este înfipt perpendicular cu fibra lemnoasă);
5. putregăios (tot lemnul este foarte moale).

e) Unitățile amenajistice/părțile de unități amenajistice care nu au îndeplinit criteriul 1 (naturalitatea) vor fi excluse din trup.

f) Evaluarea criteriilor și indicatorilor va conține inclusiv o documentație foto care să susțină deciziile;

g) Se vor indica, după caz, elementele de biodiversitate excepționale, precum prezența unor habitate rare, specii rare amenințate periclitate sau exemplare cu dimensiuni excepționale, prin coordonare, descriere, documentație foto etc.).

Etapa 5. Raportarea finală a trupurilor validate

a) Trupurile validate în urma evaluărilor pe teren se vor reconfigura și se vor descrie cu respectarea criteriului 2: Mărimea suprafeței și limite.

b) Studiul final se va întocmi potrivit anexei nr. 2 la ordin.

Aprobat
Inspector-șef,

.....

A V I Z

pentru studiul de fundamentare pentru includerea în Catalogul național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România — Faza teren a fondului forestier proprietate publică/privată a, localitatea, județul, administrat de O.S., județul (UP, ua)

Încheiat astăzi,

S E A V I Z E A Z Ă

STUDIUL DE FUNDAMENTARE PENTRU INCLUDEREA ÎN CATALOGUL NAȚIONAL AL PĂDURILOR VIRGINE ȘI CVASIVIRGINE DIN ROMÂNIA A PĂDURII/PĂDURILOR (denumire trup, UP, O.S., ua, județul

Participanții:

Reprezentantul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, ing.

Reprezentantul persoanei juridice/fizice (expertul studiului)

Administratorul fondului forestier sau proprietarul/prestatorul de servicii silvice

Reprezentantul custodelui/structurii de administrare a ariei protejate

în urma verificării în teren a suprafețelor de fond forestier și verificării studiului, a stabilit următoarele:

1. Identificarea pădurilor virgine și cvasivirgine, proprietate publică/privată aparținând, localitatea, județul, s-a executat de către Ultimul amenajament pentru suprafața studiată a fost întocmit în anul....., având valabilitatea de 10/5 ani. Se fac următoarele mențiuni (dacă este cazul):

.....
.....
.....

2. Suprafețele parcurse cu ocazia culegerii datelor de teren, sondajele efectuate și procentele realizate pentru constatarea calității lucrărilor, precum și numele celor ce au cules datele de teren sunt prevăzute în anexă.

3. Lucrările de descriere a naturalității și mărimii suprafeței studiate, realizările și elementele de verificare sunt defalcate pe proprietar și unități de producție — în anexă.

4. Se constată că lucrările de descriere a naturalității și mărimii suprafeței studiate corespund din punct de vedere calitativ și sunt executate potrivit Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 3.397/2012 privind stabilirea criteriilor și indicatorilor de identificare a pădurilor virgine și cvasivirgine în România și Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.417/2016 privind constituirea Catalogului național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România.

ANEXĂ

la Avizul nr.

SITUAȚIA
cantităților fizice realizate și sondajele efectuate la lucrările de descrieri a naturalității
și mărimii suprafeței studiate

PROPRIETAR OCOLUL SILVIC UNITATEA DE PRODUȚIE	DESCRIERI u.a.			
	Nr. parcele	Suprafața totală, ha	Suprafața verificată, ha	Executant
	Nr. u.a.	Grupa I	Minimum 10%	
	u.a. verificate			
1	2	3	4	5
	u.a.-uri verificate:			
	CONCLUZII*:			
	u.a.-uri verificate:			
	CONCLUZII*:			
TOTAL GENERAL				

* — Se vor înscrie u.a.-urile necorespunzătoare (motiv) din punctul de vedere al criteriilor din Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.397/2012.

Reprezentant expert,

O.S.

.....

.....

Reprezentant,

.....

Proprietar,

Structura teritorială

.....

CUSTODE/STRUCTURĂ DE ADMINISTRARE AP

.....

NOTĂ:

În situația în care reprezentantul O.S., proprietarul, expertul și/sau custodele/structura de administrare a AP refuză semnarea recepției sau nu sunt prezenți, reprezentantul Gărzii Forestiere va menționa în scris această situație.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea modalității de determinare anuală a nivelului stocului minim de gaze naturale pentru titularii licențelor de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale

Având în vedere prevederile art. 130 alin. (1) lit. j) și ale art. 140 alin. (2) lit. c) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin are ca scop stabilirea modalității prin care se determină anual nivelul stocului minim de gaze naturale, pentru fiecare titular al licenței de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale, necesar pentru operarea și asigurarea echilibrului fizic al sistemelor de transport al gazelor naturale.

Art. 2. — În vederea stabilirii nivelului stocului minim de gaze naturale aferent anului „n”, fiecare titular al licenței de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale are obligația de a transmite anual către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), până la data de 2 aprilie a anului „n”, următoarele informații:

a) cantitatea minimă de gaze naturale ce trebuie menținută în sistemul de transport al gazelor naturale pentru a păstra parametrii funcționali ai acestuia la nivelul limitei minime impuse de operarea sistemului de transport în condiții de siguranță și eficiență;

b) cantitatea maximă de gaze naturale ce poate fi înregistrată la un moment dat în sistemul de transport al gazelor naturale fără depășirea limitei maxime impuse de operarea sistemului de transport în condiții de siguranță și eficiență;

c) informații privind bilanțul zilnic al sistemului de transport al gazelor naturale în perioada 1 octombrie anul „n-2”—31 martie anul „n-1” și în perioada 1 octombrie anul „n-1” —31 martie anul „n”, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin;

d) informații privind cantitatea de gaze naturale existentă în sistemul de transport al gazelor naturale la începutul următoarelor zile gaziere: 1 octombrie anul „n-2”, 31 martie anul „n-1”, 1 octombrie anul „n-1” și 31 martie anul „n”;

e) informații privind utilizarea efectivă, în perioadele prevăzute la lit. c), a cantităților aferente stocului minim constituit.

Art. 3. — Nivelul stocului minim de gaze naturale aferent anului „n” se calculează pentru fiecare titular al licenței de operare a sistemului de transport al gazelor naturale astfel încât

să fie egal cu valoarea maximă a sumelor deficitelor zilnice la nivelul sistemului de transport respectiv, înregistrate timp de 30 de zile consecutive, calculate în serie mobilă cu pasul de o zi, în cadrul perioadelor prevăzute la art. 2 lit. c).

Art. 4. — (1) Nivelul stocului minim de gaze naturale pentru fiecare titular al licenței de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale, aferent anului „n”, se stabilește prin decizie a președintelui ANRE, până la data de 10 aprilie a fiecărui an „n”.

(2) Fiecare titular al licenței de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale va afișa pe pagina de internet proprie decizia președintelui ANRE privind nivelul stocului minim de gaze naturale, în termen de maximum două zile lucrătoare de la comunicarea acesteia de către ANRE.

Art. 5. — Până la data de 31 octombrie a anului „n”, fiecare titular al licenței de operare a sistemului de transport al gazelor naturale are obligația de a constitui stocul minim de gaze naturale aferent anului „n” la nivelul stabilit prin decizia prevăzută la art. 4 alin. (1).

Art. 6. — (1) În vederea determinării nivelului stocului minim de gaze naturale ce urmează a fi constituit până la data de 31 octombrie 2016, titularii licențelor de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale au obligația de a transmite ANRE informațiile prevăzute la art. 2 în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Decizia președintelui ANRE privind nivelul stocului minim de gaze naturale aferent fiecărui titular al licenței de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale ce urmează a fi constituit până la data de 31 octombrie 2016 se comunică în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data primirii informațiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 7. — Titularii licențelor de operare a sistemelor de transport al gazelor naturale, precum și direcțiile de specialitate din cadrul ANRE duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 19 iulie 2016.
Nr. 36.

**Informații privind bilanțul zilnic al sistemului de transport operat de către titularul licenței de operare
a sistemului de transport al gazelor naturale**

(denumire)

în perioada 1 octombrie anul „n-2”—31 martie anul „n-1”

	1 octombrie anul „n-2”	2 octombrie anul „n-2”	...	31 martie anul „n-1”
Total surse, din care:				
Din perimetrele de producție				
Din import curent				
Din depozitele de înmagazinare				
Total consumuri				
Bilanț intrări în sistem — ieșiri din sistem				

**Informații privind bilanțul zilnic al sistemului de transport operat de către titularul licenței de operare
a sistemului de transport al gazelor naturale**

(denumire)

în perioada 1 octombrie anul „n-1”—31 martie anul „n”

	1 octombrie anul „n-1”	2 octombrie anul „n-1”	...	31 martie anul „n”
Total surse, din care:				
Din perimetrele de producție				
Din import curent				
Din depozitele de înmagazinare				
Total consumuri				
Bilanț intrări în sistem — ieșiri din sistem				

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

